Andakt, Stiftsfullmäktige, den 1 juni 2026

(Text: Matteusevangeliet 11:25-27)

Den värmländske författaren Göran Tunström har i boken Prästungen beskrivit hur han som ung gymnasieelev kommer till Fjellstedska skolan i Uppsala, en plats där många av eleverna läser för att bli präster. Och tanken är nog att Göran Tunström också ska bli präst. Men Tunström vantrivs. Han ligger inne på studentrummet och gråter, ja, för att få mer tid att gråta ligger han hemma varje onsdag och torsdag. ”Ingen har någonsin lipat så mycket som jag”, som han skriver i Prästungen.

Inte minst vantrivs han över de många färdiga svaren och över den bedrövliga självgodhet de blivande prästerna ofta uppvisar. När den unge Tunström på ett bibelstudium till slut vågar fråga hur man ska förstå detta att Jesus for upp till himlen – vår världsbild har ju trots allt förändrats sen texten skrevs – möts han av en lapp efter rasten där det står två ord: ”håll käft”. Tunström konstaterar: ”De är redan färdiga.” Trots denna tidiga erfarenhet märker var och en som läst Tunström att Gud är en fråga som hela tiden återkommer i hans texter.

För man blir liksom inte fri frågan om Gud, och vem Gud är, hur man än försöker.

Oavsett hur många religiösa hycklare man mött på vägen.

Och jag tror inte att det bara gäller Göran Tunström, utan var och en av oss.

Ett sätt att söka svaret på frågan om vem Gud är kan vara att leta i Bibeln. Det som slår en då är att Gud alltid kommer från det oväntade hållet. Patriarken Jakob möter till exempel Gud som en man som kommer och brottas med honom om natten. Till Moses talar Gud, helt oväntat, ur en törnebuske. Paulus möter Gud när han är på resa till Damaskus – för att förfölja kristna! Och på den vägen är det. Bibeln igenom så är Gud överraskningarnas Gud, som alltid kommer från det oväntade hållet. Och framför allt, det är en Gud som väljer oväntade och ovärdiga människor. Människor med fel och brister och misslyckanden bakom sig. Människor som du och jag. Människor som Göran Tunström.

Någonting säger det tillvägagångssättet om Gud.

Jag tänker att om Gud beter sig så i Bibeln, så beter han sig nog så än idag. Det medför att när man trott sig om att förstå Gud – som Tunströms ”färdiga” gymnasister på Fjellstedska skolan – så har man nog i själva verket inte förstått speciellt mycket alls.

Enhetens namn
Postadress: Postadress Postnr Ort
Besöksadress: Besöksadress
Telefon: Telefon

Svenska kyrkan

Jag kom att tänka på Tunström och hans bok Prästungen när jag läste den här texten från i söndags, och ”Jag prisar dig … för att du dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn”. Och när vi firar Heliga trefaldighets dag får vi ha det i åminnelse: vi kan inte till fullo förstå Gud. De som ändå tror sig göra det, som de ”färdiga” gymnasisterna på Fjellstedtska, är oftast hopplöst vilse. Hur präktigt och fromt yttre de än må visa upp. Akta dig för dem.

En av de nutida teologer som kämpat mest med att förstå den treenige guden är John Macquarrie. Han har skrivit tegelstenar för att förstå treenigheten såsom den yttrycks i vår trosbekännelse. Hans slutsats? Att man måste leva på 300–400-talet efter Kristus för att till fullo förstå de filosofiska och teologiska spetsfundigheterna. När man tror sig förstå … har man med andra ord inte förstått något alls.

Eller för att säga det med den walesiske poeten R. S. Thomas:

”Han är en snabb Gud, alltid långt borta vid vår ankomst”.

Amen.

+Sören Dalevi

Enhetens namn
Postadress: Postadress Postnr Ort
Besöksadress: Besöksadress
Telefon: Telefon